

*120 godina školstva u
Krušljevom Selu*

(1904. - 2024.)

Izdavač:

Osnovna škola Oroslavje

Antuna Mihanovića 6

49 243 Oroslavje

Za izdavača: Krešimir Hamer, dipl. ing.

Autorica: Andrijana Tomić, prof.

Lektura i korektura: Nataša Čičko Kralj, dipl. uč.

Naslovnica: Viktorija Šakoronja, Andrijana Tomić

Fotografije i dokumenti: arhiv Osnovne škole Oroslavje, privatna arhiva

Tisak: Media grafika d.o.o., Oroslavje

Godina izdanja: 2024.

Naklada: 40 komada

U spomen na sve one koji su tijekom ovih 120 godina

prošli našom malom školom

i postali veliki ljudi

Pisati o povijesti neke škole koja slavi svoj 120. rođendan zna biti vrlo zahtjevan posao, pogotovo kad nema dovoljno sačuvanih povijesnih izvora o njezinoj prošlosti. Tako nešto se dogodilo i našoj školi u Krušljevom Selu jer se najdalja prošlost ove škole može rekonstruirati samo pomoću fragmentarno sačuvanih materijala, prvenstveno dopisa, zapisnika školskih odbora, izvješća o stanju škole, imenika, svjedodžaba i fotografija budući da je njezina školska spomenica, nažalost, netragom izgubljena.

Ipak, školu ne čine samo dokumenti, dopisi i fotografije, već ju čine njezina djeca, učitelji i roditelji te tako ona postaje živi organizam koji raste i razvija se i neizbjegno ostavlja sjećanja i duboki trag u svakoj generaciji koja ju je pohodila tijekom ovih 120 godina.

Putujući sjećanjima i pronađenim fragmentima prošlosti, ovdje sam na jedno mjesto prikupila neke manje poznate podatke o školstvu u Krušljevom Selu i pokušala rekonstruirati njezin život. Krenimo na jedno sasvim drugačije putovanje, u prošlost staru 120 godina.

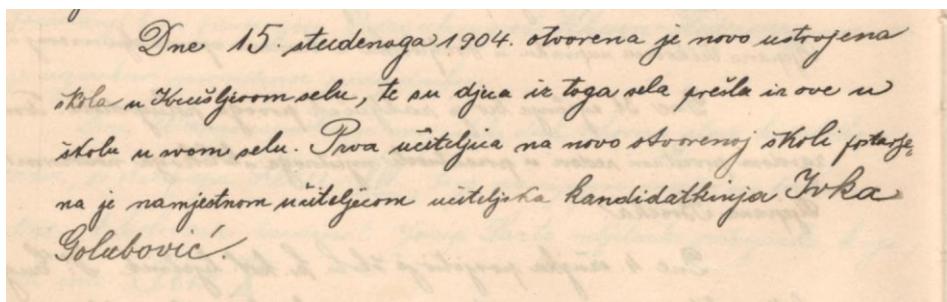
Andrijana Tomić

Povijesne crtice iz prošlosti škole

Do utemeljenja škole u Krušljevom Selu djeca ovog mjesta školovala su se u Oroslavju u razdoblju od 15. siječnja 1862. do 23. lipnja 1903. g. kada je održan završni ispit u Oroslavju.

Oko utemeljenja Niže pučke škole u Krušljevom Selu još i danas postoje neke nedoumice. Naime, prema popisu novoutemeljenih škola koje su zabilježene u knjizi *Antuna Cuvaja: „Građa za povijest školstva“*, svezak IX., 2. izdanje, 1913., Zagreb, spominje se 1903. g. nova škola u Krušljevom Selu. U prilog tome da je škola osnovana 1903. g. ide i sačuvana pedagoška dokumentacija o početku rada škole. To su prvenstveno *Glavni imenik (Matica) školskih sposobnjaka niže pučke škole u Krušljevom selu počev od 16. listopada 1903.g. te Izraz školske mladeži, koja nije školu polazila za vrieme od 16. studena 1903. do 30. prosinca 1903. g.* Također su nam sačuvani *Imenik (Razrednica) učenika i učenica III. i IV. r. za školsku godinu 1903./1904.*, kao i *Imenik opetovnika I. i II. r. za školsku godinu 1903./1904.*

Time se zapravo ispravlja do sada poznati i često korišteni podatak o osnutku škole u Krušljevom Selu, zabilježen u *Spomenici za Nižu pučku školu u Oroslavju* u kojoj je za školsku godinu 1903./1904., naknadnim upisom podatka, tadašnji oroslavski učitelj Anton Blašković, očito pogreškom, zapisao krivu godinu. Evo kako je to učitelj Anton Blašković zapisao: „*Dne 15. studenoga 1904. otvorena je novoustrojena škola u Krušljevom selu te su djeca iz toga sela prešla iz ove u školu u novom selu. Prva učiteljica na novo otvorenoj školi postavljena je namjestnom učiteljicom učiteljska kandidatkinja Ivka Golubović.*“

Sl. br. 1. Stranica Spomenice niže pučke škole u Oroslavju, 1903./1904.

Broj 91.
904.

Pučka škola u Kruševom selu

IZKAZ

Školske mlađeži, koja nije školu polazila za vrieme od 16 studenog 1903
do 30 prosinca 1903

Tekući broj	Ime i prezime djete	Ime oca ili skrbnika	Mjesto obitavanja	Kući broj	Broj zanemarenih pol- dneva i uzrok zanemarenja	Skupni broj zane- marenih pol- dneva	Od toga je		Opazka
							izpričano	nezispričano	

1. Jaka Pušen	Trayko	Stalina	34.		štane i 6 popodnevno	9	.	9	9 sana bilo velika voda bez obavještaj 9 sana bilo velika voda 5 popodneva nezispričano
2. Andro Šoporić	Milo	Stalina	34.		8 pop.	8	.	8	9 sana bilo velika voda bez obavještaj 9 sana bilo velika voda 5 popodneva nezispričano
3. Marko Šaban	Filip	Stalina	29.		8 pop.	9	.	9	6 sana bilo nezispričano 9 sana bilo vel. voda ostalo neki pričeno.
4. Ljuboslav Oremus	Kijepan	Stalina	31.		8 pop.	8	.	8	ostalo neki pričeno.
5. Trayko Oremus	Cernurka dan glavljaju Branjevina Suncica Kraljević Kraljević	Stalina	31		3 dana i 4 pop.	7	.	7	Jeta.
6. Dora Katićević	Kijepan	Stalina			mještaj na kulu na kulu				Dora za pridružuju -
7. Kijepan Čurman	Karlo	Stalina	24.		mještaj na kulu				Naravno velika romantična žena s već te manjim dijelom štampanim čitateljicama.

Školska vrsta iznenadila
šta će obrijeti slavu obre
nije. —
Neva pucala smotra

U Kruševom selu 10 siječnja 1904

Tiskanica formular I.

Niža pučka škola u Krušljevom Selu bila je obospolna, obuka je bila poludnevna, a već

prve godine 1903./1904. učiteljica Ivka Golubović je podučavala učenike od I. do IV. razreda te I. i II. r. učenika ponavljača. Nisu nam sačuvani podatci za broj učenika I. i II. r. u školskoj godini 1903./1904. Te prve školske godine u opetovnicu je upisano 11 dječaka. U školi je bila jedna učionica i jedna soba za učiteljski stan te podrum.

Sl. br. 3. Prvi pečat škole, 1903.

razred	1903./1904.	1904./1905.
I.		29 (m) +19 (ž)
II.		26 (m) +13 (ž)
III.	16 (m) + 5 (ž)	15 (m) + 4 (ž)
IV.	10 (m)	5 (m) + 2 (ž)

I učitelje ove škole, kao i brojnih drugih tadašnjih škola, tijekom dugog niza godina brinuo je rad s prevelikim brojem djece te premali prostor za obuku u samo jednoj školskoj sobi, pa su se često, već od 1908. g., prema vlastima upućivale zamolbe za dogradnju škole, njeno proširenje u „dvorazrednu“ i upošljavanje drugog učitelja. Tako je u *Zapisniku sjednice općinskog školskog odbora u Krušljevom selu* od 2. srpnja 1921. g. zapisano da traže „slanje drugog učiteljskog lica jer je broj polaznika 185, što je nemoguće jednom učiteljskom licu.“ Kada je škola proširena u „dvorazrednu“ i zaposlen još jedan učitelj, nije zabilježeno. U prvo vrijeme obuka se odvijala cijelodnevno o čemu svjedoče pronađeni dopisi u kojima učiteljica i članovi školskog odbora pišu *Kraljevskoj kotarskoj oblasti* i traže da se obuka promijeni u poludnevnu čemu je na kraju udovoljeno zbog, kako je učiteljica navela, prevelikog broja djece i „siromaštva koje vlada da roditelji ne mogu cijeli dan slati svoju djecu u školu jer trebaju djecu za kućnu upotrebu“.

Namjestna učiteljica Ivka Golubović bila je kratko na školi, a prema sačuvanoj dokumentaciji iz 1906./1907. već je nasljeđuje je učitelj Gustav Ritschl za čije uprave se javlja bolest hripcavca 1906. g. od kojeg je oboljela većina učenika škole. Iz njegova vremena sačuvana su nam i dva zanimljiva spisa od kojih jedan govori o opravdavanju izostanka učenika s nastave čiju je bolest čak morao potvrditi svjedočenjem općinski prisežnik Krpić te drugi spis gdje se učitelj bori da mu se, kao i do sada bivšoj učiteljici, dostavi pripadajuća drvarina od 6 hvati. Prilikom posjeta i službenih pregleda škole od strane kraljevskog kotarskog liječnika dr. Mane Trbojevića, zabilježeno je teško stanje u školi i njezina zapuštenost ovim riječima: „8. 10. 1910. pregledao sam školske prostorije i pronašao da je škola već posve trošna te bi istu bezuvjetno

trebalo preuređiti, odnosno novom zamjeniti. Pod školske sobe je posve trošan te bi trebalo temeljnog oporavka na istome. Prozori su većinom vrlo slabi (slabo zatvaraju), a isto tako i vrata. Sve bi to trebalo još ljetošnjih školskih ferija temeljito popraviti.“ Da se nije ni sljedeće dvije godine ništa promijenilo, svjedoči novi zapis pregleda škole u kojoj su i dalje istrunule daske na podu i vlažni zidovi te se zaključuje kako te školske prostorije djeluju štetno po zdravlje djece i učitelja.

U sačuvanim školskim spisima iz 1909./1910. spominje se ime novog školskog učitelja Stjepana Danea Zastavnikovića kojeg, zbog odlaska na vojnu obuku, a zatim u rat, 1914. g. zamjenjuje prvo učitelj Josip Miljan, a iza njega učitelj Josip Cvrtila koji se u školi također zadržao kratko - do prosinca 1914. g. te je uz pohvalu za „*revnost i savjesnost*“ od strane školskog odbora otiašao iz škole. U ožujku 1915. g. nakon dužeg vremena ponovno u školu dolazi jedna učiteljica. Bila je to namjesna učiteljica Bernardina Martinčić. Te je godine, unatoč ratnim prilikama, školu pohađalo 100 dječaka i 92 djevojčice, obuka je bila poludnevna (od 8 do 12 h i od 14 do 16 h), a od sredine travnja škola je bila dva tjedna zatvorena zbog bolesti dobraca (ospica) među učenicima. Bilo je to doba kada je škola živjela u teškim prilikama i dijelila sudbinu nestasice, hladnoće i gladi s vojnicima na ratištu. O ovim teškoćama ostali su sačuvani brojni dopisi u školi od *Kraljevske zemaljske vlade odjela za bogoslovje i nastavu* u kojima se pozivaju učitelji i školska mladež da za potrebe vojske prikupljaju stare kovine (željezo), ljekovito bilje, kupinovo lišće, koprive, zimsko rublje, vuneni i kaučukov otpad, šišarke, vreće s pijeskom i dr. Skupljao se i novac za vojsku, ratne invalide, djecu, siročad i udovice rata. Interesantno je da su u škole stizale i okružnice kojima se traži da školska mladež isplete što više slamnatih pletenica (za spavanje) za naše ratnike u austro-ugarskoj vojsci. O svemu tome učitelji su bili dužni slati detaljna izvješća što je škola učinila i poimence napisati imena učenika koji su (i koliko) u svemu sudjelovali. Do nove promjene u učiteljskom kadru dolazi već u rujnu 1915. g. jer novu školsku godinu započinje učiteljica Josipa Šmiljak koja započinje školsku obuku s 218 upisanih redovnih đaka i 44 ponavljajuća. Ona će se dugo zadržati u ovoj školi, sve do umirovljenja 1942. g. Iz njezinog razdoblja upravljanja školom zanimljiv je i sačuvani zapis iz 1916. g. u kojem se traži od učitelja da se školskoj djeci, radi njihovih roditelja, protumači da ne sakrivaju novac, već da ga ulože u štedionice, pošte ili plate dugove. Iako je bilo jako puno djece u školi i jedna školska prostorija nedovoljna, još je i dalje bilo puno učenika sposobnjaka koji nisu pohađali školu pa je škola slala „*opomene glede nemarnog polaska škole*“. Dok je učitelj Stjepan Dane Zastavniković bio u 1.

svjetskom ratu, a tijekom 1917. završio i u ruskom zarobljeništvu iz kojeg se na kraju sretno 1918. g. vratio, u školi je zapušten cjepilnjak i loznjak, a zabilježen je i broj stabala duda (murva, njih 56) u školskom voćnjaku.

Krajem 30-ih godina i početkom 40-ih, uz Josipu Špiljak, u školi rade kratko i Bogdanović Ljubica, a zatim Novaković Anđelka, Kristina Horvat, Zadrović Andrina, Ivana i Veronika Mirt. Ubrzo, 1941.g., na ovom prostoru počinje novi svjetski rat koji će se itekako osjetiti i u našoj školi. Doba je to novih ratnih strahota i političkih dopisa o rasnoj pripadnosti te pozivima upućenim ustaškoj mlađeži koji dolaze u školu. I učiteljica Josipa Špiljak morala je 1941. položiti zakletvu i dati izjavu o rasnoj pripadnosti. U školu iz Osnovne škole Oroslavje u listopadu 1941. g. dolazi učiteljski bračni par, Franjo Ožanić i Zdenka Grkčević-Ožanić. Među sačuvanim podatcima pronađena je obavijest iz ožujka/travnja 1944. g. o prekidu školske obuke u školi u Krušljevu Selu jer se u školskoj zgradi nalazi vojska. Uz nju poslana je i uputa o prijavi štete Ministarstvu prosvjete po odlasku vojske iz škole. Dok se vojska nalazila u zgradici škole, nastava se održavala u prirodi ako je bilo lijepo vrijeme.

Škola u Krušljevom Selu samostalno je djelovala sve do 1959. g. kada je donesena odluka da se mnoge manje škole ukinu i pripove tamo gdje ima „osmoljetka“. Tako je škola u Krušljevom Selu postala područna škola *Osmogodišnje škole u Oroslavju*, a njezini tadašnji učitelji, bračni par Leopold i Branka Štefok postali su djelatnici oroslavske škole. Ovo pripajanje zapisano je u *Spomenici Osnovne škole Oroslavje (1944. - 1960.)* za vrijeme učitelja Božidara Franjevića za školsku godinu 1959./1960.

Sl. br. 4. Učiteljski
bračni par Leopold i
Branka Štefok, III.
r., 1953., privatni
arhiv Čulig Dragutin

Sl. br. 5. Učiteljski bračni par Leopold i Branka Štefok, IV. r., 1954., privatni arhiv Čulig Dragutin

Sl. br. 6. Učiteljski barčni par Leopold i Branka Štefok, 1957./8., privatni arhiv obitelji Grgec

Sl. br. 7. Učenici 2.r. u učionici sa svojom učiteljicom Olgom Juranić, 1972., privatni arhiv Mirjane Osrečak

U školskoj godini 1981./1982. uz zgradu škole sagrađena je stambena zgrada s dva stana za naše učitelje pa se na taj način riješilo pitanje stanovanja nekih naših djelatnika. U zgradili su neko vrijemene živjele same ili s obiteljima učiteljice Dragica Žukina, Olga Kosović- Gardla, Iva Barać, Tatjana Pilarić, Manuela Gredičak ud. Gorup, Ivan i Sanela Hren te Marija Komljen.

Danas je stambena zgrada nenastanjena.

Sl. br. 8. Zgrada s učiteljskim stanovima u Krušljevom Selu, arhiv škole

Arhiva toplih sjećanja na krušljevljansku školu

Kada čovjek sa svojim godinama uđe u 5. desetjeće, neke stvari, događanja i susreti mu se izbrišu, nestanu ili mu se, naime, duboko urežu u sjećanje. Tako se i meni, urezao u pamćenje, moj prvi susret s Područnom školom i učiteljicom Žukina.

Tog prvog dana otac me vodio po cesti na kojoj nije bilo nogostupa ni toliko znakova upozorenja u prometu, ali ni prometa. Otac je bio sređen, s kravatom, a ja isto tako uređen, očešljan i ošišan na talijanku koja se u to vrijeme obavezno nosila kao trend u frizurama dječaka. Nakon ulaska u školu i posjedanja u stolac, dobio sam krafnu i šalicu čaja... Od sljedećeg dana počeli su moji prvi dani „Male škole“. I da, nismo znali čitati ni pisati, a kamoli zbrajati količine, zbrojeve ili bilo što drugo, ali smo znali koliko pikula imamo kad smo gubili ili dobijali u pikulanju.

Početkom prave škole, svi smo sjedili u istome razredu. Prvi, drugi, treći i četvrti, svi zajedno. Svaki uzdužni red s klupama, po jedan razred. Bila su tu djeca iz Stubičke Slatine i Krušljevog Sela. Bio je to jedan veliki razred i samo jedna učiteljica koju smo slušali i govorili joj „drugarice, učiteljice“.

... Za vrijeme obilježavanja svečanih praznika odlazak u školu je bio nezamisliv bez crvene marame oko vrata i kape partizanke s crvenom zvijezdom, a papuče i plave kute su bile neizostavni dio naše svakodnevne opreme. Uvijek se nestrpljivo čekao veliki odmor na kojem smo mogli izaći van, trčati po igralištu, zezati se vani kroz društvene igre (lovice, bojice, nogomet, gumi-gumi). Poseban užitak predstavljal je čekanje na obrok koji je skuhala i donijela uvijek u dvjema velikim žatrkama, besprijekorne čistoće, naša kuharica, Marica Bertol. Još uvijek pamtim okus ričeta koji je skuhala i kako sam uvijek išao po repe. Mi dečki smo bili poslušni, ali i razigrani. Imali smo problema s gramatikom i književnim hrvatsko-srpskim jezikom, kako se tada zvao, jer smo svi kod kuće govorili kajkavskim narječjem pa smo imali velikih problema dok smo se prebacili na književno izražavanje i uopće razumijevanje istog. Djevojčice su bile mirnije, bolje učenice i uvijek su imale neke svoje igre, sakupljale salvete, pisale dnevниke (u kojem su najčešće tražile od nas da ga ispunimo kako bi što više saznale o nama, što uobičajenim razgovorima nismo odavali ili govorili). Bili smo ipak skromniji i jednostavniji, sa svim onim problemima odrastanja u djetinjstvu (prijateljstvo, svađe, zaljublivanja, simpatije)...Tada se učila i obavezno čirilica koja nam je dobro poslužila i koristila zbog poznavanja za vrijeme Domovinskog rata u kojem sam sudjelovao.

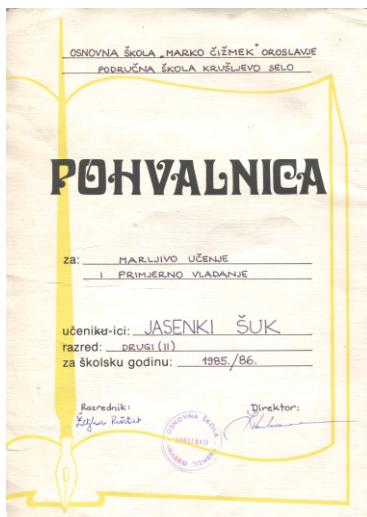
Četiri godine koje sam proveo u Područnoj školi Krušljevo Selo, jedna je od nekoliko faza mojeg života za koju mogu reći da je bila vesela, razigrana, bogata društvenim životom, prijateljima, zdravljem, puna sitnih dječjih uspomena na mnoge kojih i, nažalost, više nema, na prve ljubavi,

prve poljupce, mladosti koje više nema, a ostala je u meni... (Darko Krušelj, 12. 10. 2024.)

Sl. br. 9. Učenici 3.r. s učiteljicom Željkom Rešetar i kuharicom, privatni arhiv Jasenka Lösching, rođ. Šuk

Velika je to obljetnica za moju školu. 120 godina. Međutim, velika je to obljetnica i za mene, jer sam prije 40 godina krenula u prvi razred u Područnu školu u Krušljevom Selu. Sjećanja su pomalo izbjigli, ali se jasno sjećam svoje prve učiteljice Mire Šurlan koja je kasnije učila i mojega sina pa njezine zamjene Željke Rešetar i, naravno, divne kuharice koja nam je fino kuhala. Bio je to divan period mojeg života, djetinjstva, odrastanja i školovanja. Ostala su sada samo lijepa sjećanja. (Jasenka Lösching, rođ. Šuk, 21. 10. 2024.)

Sl. br. 10., 11. Pohvalnica i fotografija učenika s učiteljicom Mirom Šurlan, privatni arhiv Jasenka Lösching, rođ. Šuk

FEDERATIVNA NARODNA REPUBLIKA JUGOSLAVIJA
NARODNA REPUBLIKA HRVATSKA

Škola Narodna osnovna u Kruščevom selu
Broj glavnog imenika 522 roj. 51.521.

SVJEDODŽBA

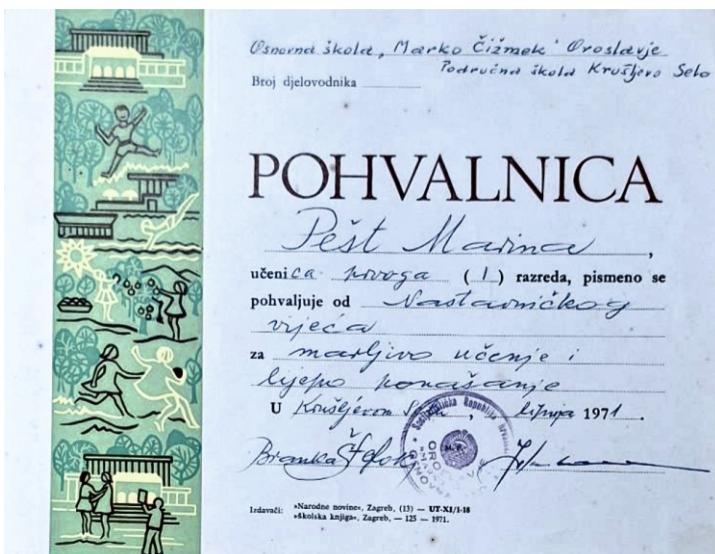
Šuk Josip
sin Željka Hrvoje, rođen 1. prosinca 1945.
u Kruščevom selu, kotor Hrvatska, narodnosti hrvatske
Narodna Republika Hrvatska, učiće je u ovoj školi školstvo 5. razreda put
četvrtog (IV.) razreda i pokazao je ovaj uspjeh:

Hrvatski ili srpski jezik	odličan (5)
Uspomnavanje prirode i društva	odličan (5)
Povijest	/
Zemljopis	/
Matematika	odličan (5)
Rucični rad i domaćinstvo	odličan (5)
Crtanje	odličan (4)
Pisanje	odličan (4)
Fizički odgoj	odličan (5)

Vladanje odlično (5)
Izvata 80% danas, od toga neopravljano /
U Kruščevom selu, 20. lipnja 1955.
Ratko Špoljarić Uprastilj
Štefan Kruščević
Ocjene za uspjeh u vježbenju: odlično (5), dobro (4), slično (3), slabo (2), loše (1).
Ocjene za vladanje: odlično (5), dobro (4), slično (3), slabo (2), loše (1).

Obr. 1200 — Školska knjiga, Zagreb GZB - 11005 - 37

Sl. br. 12. Svjedodžba Šuk Josip, 1955.

Sl. br. 13. Pohvalnica Pešt Marina, 1971.

Područna škola Krušljevo Selo danas

I danas, u 21. stoljeću, naša Područna škola živi u jednom svom sasivm posebnom ritmu radeći u jednoj smjeni, u dvjema učionicama s dvjema zaposlenim učiteljicama. Od jedne je učionice nedavno pregradnim zidom stvoren još jedan manji prostor za poduku učenika i učiteljski kabinet. Priključenjem škole u Krušljevom Selu k *Osmogodišnjoj školi u Oroslavju* 1959. iz godine u godinu se znatno smanjivao broj učenika, stoga se dosta često djeca školju u kombiniranim odjeljenjima. Prvi razred učiteljice Viktorije Šakoronja trenutno pohađa 11 učenika, a 2. i 3. razred učiteljice Suzane Umičević radi kao kombinirano razredno odjeljenje. Drugi razred pohađa 6 učenika dok treći samo 2 učenika. Ove godine nema četvrtića u našoj područnoj školi. U školi je već nekoliko godina zaposlen kuhanac Marko Glavač koji svojim jelima razveseljuje djecu. U školu se svake godine ulažu znatna sredstva kako bi se modernizrala i uljepšala, kako unutarnji, tako i njezin vanjski dio. Veliki zahvat na školi predstavlja njezina buduća energetska obnova. Posebna pažnja i briga posvećuje se održavanju okoliša škole s voćnjakom i školskim igralištem kojeg bi svakako trebao osvremeniti.

Sl. br. 14. Moja škola slavi 120. rođendan, Gabriel Bingula, 1. r., 2024.

Popis učitelja koji su radili u školi (1903. - 2024.)

Napraviti popis učitelja koji su službovali u školi u Krušljevom Selu u proteklih 120 godina bio je vrlo zahtjevan posao, s obzirom da je malo sačuvanih podataka koje danas imamo u školi. Ujedno je, kao što smo već spomenuli, izgubljena Školska spomenica iz Krušljevog Sela. Neki od korisnih podataka u toj rekonstrukciji su potpisi učitelja za dotičnu školsku godinu koji se uglavnom nalaze na sačuvanoj pedagoškoj dokumentaciji - raznim imenicima, popisima školskih sposobnjaka ili iskazima o učenicima koji ne polaze školu. Ipak, puno je navedenih dokumenata ujedno i nepotpisano od strane učitelja. Druga mjesta gdje se mogu pronaći podatci s imenom učitelja su tzv. *Poslovni zapisnici* (od 1903./1904. do 1941./1942.) te *Zapisnici sjednica općinskog školskog odbora u Krušljevom selu*. Kroz ove zapisnike može se također samo djelomice opisati život i rad škole, njezinih učitelja i učenika, kao i izmjena učiteljskog kadra.

Stoga je i ovaj popis učitelja i učiteljica djelomičan i za pojedina razdoblja nepotpun te će se u nekim budućim proučavanjima možda moći pronaći neki novi i danas meni nepoznati podatci. Ipak, i ovakav kakav jest, svjedoči nam o jednom dijelu prošlosti škole u Krušljevom Selu te tako doprinosi očuvanju zavičajne povijesti.

Ivka Golubović (16. XI. 1903.-15. III. 1906.), Gustav Ritschl (1905./1906. - 1908./1909.), Stjepan Dane Zastavniković (1909./1910. - 1914./1915.;1918.), Josip Miljan (1914.), Josip Cvrtila (1914./1915.), Bernardina Martinčić (1914./1915.), Josipa Špiljak (1915. -1942.), Rud. Tomek (1915.), Mijo Špiljak (1920.), Katarina Blinja (1924./1925.), Ljubica Mlinarić (1930.), Ljubica Bogdanović (1934./1935. - 1938./1939.), Kristina Horvat (1941.), Anđelka Novaković, rođ. Ružička (1940.), Andrina Zadrović (1940., 1941./1942.), Franjo Ožanić (1941.), Zdenka Grkčević-Ožanić (1941.), Ivana Mirt (1941.), Veronika Mirt (1941.), Leopold Štefok (1951. - 1966.), Branka Štefok (1951. - 1973.), Olga Horvat (1966./1967.), Nikola Gredičak (1973./1974. - 1977./1978.), Olga Juranić (1974./1975.) , Gracijela Knapić (1974./1975.), Ivanka Pavlak (1974.-1976.), Dragica Žukina (1976. - 1986.),Marija Palanović, ud. Japec (1977./1978.), Olga Kosović-Gardla (1980. - 2017.), Željka Rešetar, ud. Jakopec (1985. - 1992.), Ana Hršak (1986./1987.),Ptiček Vesna (1986.), Mirica Šturlan (1983. - 1988./1989. - 2015./2016.), Ksenija Puščenik (1989.), Tatjana Pilarić (1986.-1995.), Dubravka Knežić (1988. - 1992.), Dubravka Čičko, ud. Cvetko (1993./1994.), Manuela Gredičak, ud. Gorup (1995./1996. - 2005./2006.),Snježana Sitarić-Knežić (1999. - 2001.),Valentina Mokrovčak (2001.), Maja Breber (2006./2007.), Marija Komljen (2007./2008.), Ljiljana Peštaj-Kuren (2006./2007. - 2014./2015.), Suzana Sadaić (2007./2008.), Monika Barać (2011.),Tanja Tukač, ud. Valjak (2016./2017.-2023./2024.), Viktorija Šakoronja (2017./2018.-), Petra Svečnjak (2020./2021.), Monika Čretni (2018./2019.; 2021./2022.), Ana Lenartić (2023./2024.), Suzana Umičević (2024.-)

